

**ДІДИК
Володимир
Всеволодович
(1957–2015)**

**Випускник
інженерно-економічного
факультету
(1979)**

Заступник директора
Інституту економічних проблем
Кольського наукового центру
Російської академії наук
(2005–2015)

Народився 29 березня 1957 р. у м. Рудки Львівської області. У 1963 р. сім'я Володимира переїхала в м. Мукачеве Закарпатської області, де з 1963 до 1974 р. він навчався в середній школі № 20, яку закінчив із золотою медаллю і вступив на інженерно-економічний факультет Львівського політехнічного інституту. З відзнакою закінчивши в 1979 р. цей виш, отримав кваліфікацію інженера-економіста за спеціальністю «Економіка і організація будівництва» і за розподілом три роки працював у різних дорожньо-будівельних організаціях Міндорбуду УРСР (1979–1982).

У липні 1982 р. Володимир Всеволодович приїхав у м. Апатити Мурманської області, та почав працювати у тресті «Апатитбуд», який, будучи «будівельним гігантом», лідирував тоді в регіоні у галузі цивільного та промислового будівництва. Тут пропрацював до 1989 р. на посадах економіста, старшого інженера з праці та заробітної плати.

В Інститут економічних проблем Кольського наукового центру Російської академії наук (ІЕП КНЦ РАН) Володимир Всеволодович прийшов у 1989 р. і пройшов шлях від молодшого наукового співробітника, завідувача відділу, вченого секретаря до заступника директора з наукової роботи, директора.

Вже у 1995 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Принципи та методи формування організаційних структур управління будівельних фірм в умовах ринкових відносин». У 2004 р. йому присвоєно вчене звання доцента за спеціальністю «Економіка та управління народним господарством». Сфера його наукових інтересів — інвестиційна діяльність, а в останні роки — проблеми соціально-економічного розвитку муніципальних утворень Півночі та Арктики. Був одним із провідних розробників проекту Стратегії соціально-економічного розвитку Мурманської області до 2020 р. і на період до 2025 р.

Автор понад 100 наукових публікацій, з яких п'ять — монографії. Був науковим керівником і відповідальним виконавцем науково-дослідних робіт, виконання яких здійснювалося за контрактом з органами державної влади та організаціями, а також із зарубіжними університетами. Брав участь у підготовці аналітичних записок, експертних висновків на проекти нормативно-правових актів та інших документів федерального і регіонально-

го рівня. Упродовж багатьох років брав активну участь у міжнародному науковому співробітництві інституту, був керівником і учасником великої кількості спільних науково-дослідних проектів із зарубіжними колегами з Канади, Норвегії, США, Фінляндії, Швеції. Його останнє наукове повідомлення — доповідь на тему «Promoting Arctic Urban Sustainability in Russia» («Підтримка сталого розвитку арктичних міст в Росії»), виголошена в червні 2015 р. на науковій конференції в Університеті Джорджа Вашингтона у межах міжнародного дослідницького проекту ARCSUS (Arctic Urban Sustainability).

Беручи активну участь у підготовці професійних кадрів, викладав економічні дисципліни і керував написанням дипломних проектів у філіях Санкт-Петербурзького державного інженерно-економічного університету (м. Апатити) і Костромського державного університету (м. Кіровськ). Також брав участь у створенні міжнародного проекту «Університет Арктики», був членом його ради. Керував підготовкою дисертаційних робіт аспірантів, був членом Вченої ради при ІЕП КНЦ РАН.

Для В. В. Дідика студентські роки були золотою порою його життя. Він підтримував зв'язок із альма-матер, часто зустрічався зі своїми одногрупниками. Усю свою трудову діяльність (1979–2015) присвятив сприянню розквіту далекого Північного краю Росії, але при цьому ніколи не забував своє українське коріння, солов'їну мову. Із великим задоволенням витанцював гопак на корпоративах та викликав велике захоплення у гостей інституту.

Неодноразово нагороджений різними подяками та почесними грамотами адміністрацій муніципальних утворень, Російської академії наук та уряду Мурманської області.

Володимир Всеволодович виховав і поставив на ноги трьох чудових дітей, які, отримавши блискучу освіту в провідних ВНЗ Росії, вийшли у самостійне «велике плавання». Він був прекрасним сім'янином, надзвичайно чуйною і добродушною людиною.

Серце Володимира Всеволодовича Дідика зупинилося 10 липня 2015 р. Його смерть стала тяжкою втратою не тільки для родини та друзів, а й для усіх співробітників Інституту економічних проблем Кольського наукового центру РАН, для багатьох російських і зарубіжних колег, які знали його як видатного вченого та авторитетного керівника.